

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Ότε πρό δύο ἐτῶν ἐξέδωκα τὸ πρῶτον μέρος τῆς Λατινικῆς Γραμματικῆς, τὸ ἐτυμολογικόν, ἐνόμιζα, ὅτι ἤθελον δυνηθῆ νὰ προσθέσω μετ' ὀλίγον καὶ τὸ συντακτικόν. Ἄλλὰ τότε μ' ἐμπόδισε πρὸς ὥραν καὶ ἤ ἐτι ἀναγκαιότερα ἐκδοσίς Στοιχειωδῶν τῆς αὐτῆς γλώσσης Μαθημάτων, καὶ ἡ ἐξάμηνος εἰς τὴν μακρὰν τῆς Ἑλλάδος κειμένην πατρίδα μου ἀποδημία. Πρὸς τούτοις ἀπῆται καὶ αὐτὴ ἡ ἐπεξεργασία τῆς Λατινικῆς συντάξεως πλειότερον χρόνον, καὶ τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ ὀλιγώτερον ὠφελούμην ἀπὸ τὰς ἐργασίας ἄλλων. Τὸ συντακτικόν ξένης γλώσσης δὲν γίνεται εὐληπτὸν δι' ἀρχαρίους, εἰμὴ διὰ μέσου τῆς συγκρίσεως ἐκείνης τῆς γλώσσης, ἢντινα ὀμιλοῦμεν, εἴτε ἄλλης τινός, τῆς ὁποίας εἴμεθα ἔμπειροι. Ὅθεν, διὰ νὰ γίνῃ ὠφέλιμον τὸ ἔργον μου, παρέβαλον παντοῦ, ὅπου ἐφάνη σύμφορον, τοὺς κανόνας τῆς Λατινικῆς πρὸς τοὺς τῆς ἀρχαίας καὶ τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς γλώσσης.

Δὲν μὲ λανθάνει, ὅτι ἡ ἐργασία μου αὕτη, καθὼς πᾶσα πρώτη εἰς τὸ εἶδός της, εἶναι ἐλλειπῆς καὶ ἀτελής, οὔτε ἀμφιβάλλω, ὅτι ἄλλοι μετ' ἐμὲ θέλουν ἐπιτύχει κάλλιον. Ἐλπίζω ὅμως, ὅτι ἡ παρούσα Λατινικὴ Σύνταξις θέλει ὠφελῆσει περισσότερο τὸν ἁπλοῦστον τῶν ἕως τώρα ἐκδεδομένων ἀπλῶν μεταφράσεων, καὶ παραδίδω αὐτὴν εἰς τὰς χεῖρας τῆς νεολαίας, ἣτις ἤδη

